

# KENDERES

## VÁROS KRÓNIKÁJA



XXIII. évfolyam 11. szám – 2015. november

*Kenderes Város Önkormányzatának ingyenes közszolgálati lapja*

## Halottainkra emlékeztünk

*„Tudom, hogy meghaltál,  
de nem hiszem,  
még ma sem értem én,  
hogy pár kavics  
mindörökre bezárhat,  
hogy föld alatt  
a hazád és a házad,  
ugyan hogy érteném.”*

*Szabó Magda*

**Szinte ember nincs, akinek ne lenne halott családtagja, elhunyt barátja, ismerőse. November elején rájuk, az eltávozottakra emlékezünk.**

Gyertyákkal, virágokkal, szomorú szívvel, fejet hajtva a sír előtt. A Halottak Napján, mely ünnepként belevódott a magyar lélekbe, s ősi parancsként kötelez a kegyelet gyakorlására.

Aki temetett már tudja, hogy mi-

lyen pokoli fájdalom elengedni szeretnénk, szülőt, gyermeket, bárkit, aki kedves volt nekünk. Tudomásul venni, hogy nincs több mosoly, simogatás, közös vacsora, csak sírhant, fájdalom és pótolhatatlan űr.

Persze marad az emlék, melyet mélyen a szívünkbe zárva dédelgetünk, felidézve azt a földi időt, mely megadatott az együttlétre. Születésünk pillanatában „megpecsételődik” a sorsunk, mindannyian tudjuk, hogy a befejezés nem más, mint a halál. Mely előbb vagy utóbb, de beteljesedik. Lehet az élet igazságtalan, nehéz és küzdelmes, lehet szerencsével teli, pénzes és gondtalan, nos a befejezés - demokratikusan - ugyanaz.

Kenderes népe engedelmeskedik a már említett ősi parancsnak, a halottak iránti tisztelgésnek. Alig van sír, melyet ne borított volna a kegyelet virága, melyen ne világított volna gyertya vagy mécses. Útnak indult idős és

fiatal földiszíteni a hozzájuk tartozók sírját, jelezve: nem felejtettünk el. S ez itt a lényeg. Mert csak az hal meg, akire nem emlékeznek.

Természetes ösztön, hogy félünk, tartunk a haláltól. Övezi misztikum, mert eltávolodtunk attól az évszázadokon át tartó gyakorlattól, hogy tudatosan készüljünk erre. Őseink még a ruháikat is összekészítették, hogy amikor üt az utolsó óra, abba öltöztessék őket. Otthon, a család körében „várták” a „beteljesülést”, szeretteik arcát, - akik körülvették - magukkal vitték a hosszú útra. Végignézte a távozást gyermek, unoka, rokon, az élet természetes velejárója volt, hogy körbeállták a haldoklót a hozzátartozók. A tiszta szobában történt a ravatalozás, majd a portán a gyászmise. Hazulról indulva az utolsó útra.

Egy társadalom érettségének fokmérője, hogy hogyan bánik az idősekkel, illetve hogyan viszonyul halottaikhoz. A magyar ember mélyen meggyásolja hozzátartozóját, míg például Amerikában piknik-szerű a temetés. De vannak tőlünk messze lévő kultúrák, ahol évente hazaviszik halottaikat tánc és ének közepette az élők, jelezvén, az elhunyt közéjük tartozik.

Hazánkban ettől gyászosabb az emlékezés. Elegáns és szívszorító. Hiába jön el az este, a sírokon meggyújtott mécses, a fény jelképe, legyőzi a sötétséget. A gyertyák messze világítanak, lángjuk törekszik az ég felé.

A temető, a halottváros földiszítette. Lakóinak békés nyugodalmat!

**Terebesi Éva**

*A következő írásban Koltavári Attila, katolikus plébános teszi közzé gondolatait az ünnep kapcsán.*



# Mindenszentek – Halottak napja

**Bár ezt a két jeles napot a köznyelv hajlamos összemosni, valójában két külön ünnepről van szó.**

Mindenszentek napját – november 1-jét – Anyaszentegyházunk a főünnep, a legnagyobb jelentőségű ünnepek közé sorolja. Ilyenkor az összeszentre emlékezünk, mindazokra az üdvözült emberekre is, akik nincsenek benne az Egyház kanonizált, vagyis hivatalosan elfogadott, mindenki számára példaképnek ajánlott szentjei között, de mégis Isten kegyelméből az evilági életükben alkalmassá formálódtak arra, hogy a földi haláluk után azonnal bejussanak a mennybe. Reményünk szerint nagyon sok ilyen ember van. Jézus Krisztus, mindenesetre mindnyájunkat erre az Isten-követő, szent életre hív meg.

## HALOTTAK NAPJA

November 2-án, Halottak napján pedig már az összes elhunytat emlékezünk. Illetve imádkozunk mindazokért, akik már eltávoztak az evilági életből, s most – mielőtt bejutnának a mennybe – még a földi halált követő tisztulás állapotában vannak.

Mi, emberek megtapasztaljuk minden egyes alkalommal, amikor a halállal szembesülünk – akár egy hozzánk közel álló személy halála révén; akár úgy, hogy hallunk egy nagy katasztrófáról, amelyben sokan az életüket vesztették; akár úgy, hogy a mi életünk kerül veszélybe egy betegség, vagy egy baleset miatt -, hogy az evilági létünk nem tart örökké. Egészen véve, az egész életünk, az igen. Az örökké tart. Hiszen Jézus személynében ezt maga az Isten ígérte meg nekünk, teljesítve az emberiség legmélyebb vágyát, amely az örök boldogságról szól. De életünk evilági része egyszer befejeződik.

## EL KELL ENGEDNI

S ebből következik az, hogy attól a szerettünktől, aki eltávozik a földön élők sorából, attól bizony egy időre búcsút kell vennünk. Ez sokszor nem könnyű, nagyon is nehéz, de mégis erre a búcsúvételre nagy szükség van. Ahogy mondani szokás, azt aki meg-



halt, el kell engedni. Mert ő már nem ennek a világnak a része. Egyszer majd újra fogunk vele találkozni, de most egy időre búcsút kell venni tőle, és az erőnket, a szeretetünket, a jószágunkat az evilágon élőkre kell koncentrálnunk, nekik kell adnunk.

Ez az elhunyt szeretteinktől való búcsúvétel nagyon fontos. Nagyon fontos, hogy elfogadjuk azt, hogy ezen a világon már nem lehetünk együtt. Mert ha valaki nagyon ragaszkodik egy elhunytához, ha nem tud tőle elszakadni, elbúcsúzni, akkor az az illető könnyen megkeseredhet, és elcsúfíthatja a saját és a szerettei életét is.

Vannak persze különösen nehéz helyzetek, például amikor valaki elveszíti a párját, vagy egy szülő a gyermekét. Ilyen esetekben mit tegyünk? Hogyan tudjuk ezt feldolgozni?

## EMBERRÉ LETT FIÚISTEN

Azért, hogy segítsen az ilyen nehéz élethelyzetbe került emberen, maga a Fiúisten jött el közénk, s emberként elszenvedte a halált. S mivel Isten maga a létezés, a boldogság, az élet, így minden, amit megérint, amivel kapcsolatba kerül, az felemelkedik, többé válik. Így van ez a halál esetében is. Az Isten, a világot teremtő, végtelen szeretetközösség nem tud meghalni. Nem tud nem létezni. Képtelen rá, hiszen neki a lényege az, hogy van. Hogy

örökké van. Az, ami egyszer megszűnik, nem lehet Isten, hisz Ő maga a létezés.

Hogy tud hát akkor Isten hozzáérni a halálhoz, hogy tudja felemelni azt, átformálni? Hiszen a halál – a bűnünk következménye, ahogy a Bibliában le van írva, az ember megsemmisülése, a nemlét –, ezek teljesen idegenek Tőle, pont az Ő ellentettjei, hiszen Isten az élet. A halál, a nemlét, a rossz pedig Istennek a hiánya.

Teremtőnknek biztos sok lehetősége volt arra, hogy ezt a problémát megoldja, de Ő úgy döntött, hogy a halállal úgy fog találkozni, úgy fogja azt átalakítani, hogy emberré lesz. És azzá is lett. Hisz Jézus Krisztus nem más, mint az emberré lett Fiúisten, s az Ő egész világot megváltó földi életének a megkoronázása volt az Ő fel-támadása.

Ha ezekben a napokban a szentekről és a halálról elmélkedünk, akkor nagyon fontos, hogy ezzel az igazsággal tisztában legyünk. Jézus halála óta a mi halálunk sem reménytelen elmúlás, hanem egy átmenet az örök életbe. S ha így tudunk rá tekinteni, akkor egy nagy lépést tettünk afelé, hogy meg tudjuk találni a lelkünk békéjét.

**Koltavári Attila  
plébános**

## Közlemény sírhely megváltásáról

Felhívjuk a tisztelt hozzátartozók figyelmét, hogy katolikus temetőnkben a 25 évnél régebben megváltott sírhelyeket újraváltani szíveskedjenek.

Az újraváltás elmulasztása a temetési hely feletti rendelkezési jog megvonását vonja maga után a (145/1999.X.1.) kormányrendelet 18-as paragrafusának értelmében.

A lejárt használati idejű temetkezési helyek felszámolásra kerülhetnek.

**Római Katolikus  
Egyházközösség**

## „Isten áldja meg kendteket...”

Hatalmas házibulik tarkítják a kenderesi hétvégeket, ami nem lenne baj, ha nem társulna hozzá óriási méretű hangerő. Olyan, amely már mások nyugalmának a megzavarására is alkalmas, mi több, sem aludni, sem pihenni nem lehet a nagy zenebonában. Márpedig törvény bünteti a csendháborítást, feltéve, ha valaki veszi a bátorságot és jogorvoslatot kér ennek megszüntetésére.

Egyre több levél érkezik az önkormányzathoz, melynek benyújtói kifogásolják a sok esetben hangos, elviselhetetlen zenét, mellyel egy-egy család szórakoztatja önmagát és hozzátartozóit „megünnepelve” a hétvége eljövételét. A baj csak az, hogy a bömbölő zene nem ismeri a szomszédos

telekhatárokat, s azok fülébe is eljut, akik erre nem kíváncsiak. Beteg, idős emberek kényszerülnek arra, hogy „élvezzék” a csöppet sem kívánatos zenét és hangoskodást. Szólni természetesen nem mernek, hiszen félnek az elutasítástól, az esetleges trágár, alpári stílustól. Nem marad más lehetőség, minthogy a hatósághoz fordulnak, leírva sérelmeiket.

Volt példa arra, hogy a rendőrség és a polgárőrség járőrei is figyelmeztették a házibulizókat arra, hogy csendháborítást követnek el, ha továbbra is olyan hangerővel hallgatják a zenét, amely másokat zavar. Egy-egy esetben volt foganatja, s kisebb hangerőre tekertek, ám a biztosítékot az verte ki, hogy a Halottak Nap estéjén - nem

tisztelve e kegyeleti ünnepet - ugyanúgy folyt a dorbézolás, mint máskor.

Az önkormányzat kéri a város minden polgárát, hogy messzemenően tartásuk be az együttélés szabályait. Ne kényszerítsenek arra senkit, hogy a pihenés helyett idegeskednie kelljen, ugyanis sokan vannak közöttük, akiknél hajnalban csörög a vekker, s indulniuk kell dolgozni. Még akkor is, ha nem tudták kialudni magukat. Helyi, képviselő-testületi rendelet nincs a csendháborításra, ugyanis magasabb rendű jogszabály határozza meg annak következményeit, illetve büntetési tételét.

A polgárok panaszaiakkal a rendőrséghez, illetve a járási hivatal munkatársaihoz fordulhatnak.

Terebesi Éva

## Ültess egy fát, s nem éltél hiába!

**Elszomorító, amikor egészséges fákat derékba vágnak, ágait lefűrészelik, megcsönkítják barbár módon. Most a fűtési szezon beindulásával elkezdődött a „favadászat”, egyesek úgy gondolják megtehetik azt, ami másoknak eszébe sem jutna. Vannak, akik ültetik, gondozzák az életet tápláló fákat, növényeket, mások meggondolás nélkül kivágják, s hazaviszik azt.**

A Vasút utcában, a Tüzép mögötti területen, útban a telep felé, mintegy



3 évvel ezelőtt fásítottak. Szépen fejlődtek az elültetett facsemetek, mintegy 10 centiméteres átmérőjű törzset növesztve. Ám a felnőtt kor megérésére nem adtak nekik lehetőséget, öt darabot ugyanis kivágtak ezekből az alig cseperedő fácskákból. Körül-belül 20 méter hosszan letarolták a területet.

A fa, mennyiségét tekintve talán két nap fűtési igényét elégítette ki. A kár viszont - eszmei értékét tekintve is óriási. Minden bizonnyal bátor ember volt a falopó, aki nincs tisztában azzal, hogy milyen súlyos büntetéssel számolhat, ha kiletét megfejtik.

Azóta természetesen árgus szemekkel vigyázzák a fejlődő fácskákat, s azt is, hátha felbukkan az elkövető. Kétségtelen, hogy nem olcsó a tűzifa, a hideg egyre nagyobb, de az nem megoldás, hogy tönkre teszik környezetünket, elveszik a jó levegőhöz való jogunkat, melyet a fák biztosítanak.

Sokan nehezen gazdálkodják ki a tűzifa árát, mégsem mennek erdőt, ligetcskét tarolni. Összespórolgatják annak árát, s mire beáll a tél, kamrájukba vitetik a tüzelőanyagot. Jó lenne, ha mindenki ezt tenné!

TÉ.

## Karácsonyi téasztavásár

**November 13-án és 18-án reggel hét órától kedvezményes téasztavásár lesz a termelői piac 1. számú üzletében. A 4 és 8 tojásos termékek árából 5 % engedményt adunk minden kenderesi lakosnak.**

A termékek friss tojásból, adalékmentesen készülnek. Sem tojásport, sem más jellegű tartósítószer nem tartalmaznak. Az egészséges életmódot folytatóknak a durumlisztből készült termékeket ajánljuk, mely egészségesebb a hagyományos lisztből készült téasztánál, ugyanis magasabb a rosttartalmuk. A kedvezmény a készlet erejéig tart. November 13-án, pénteken ismét akciósan vásárolhatnak azok a Kedves Vevők, akik szerdán nem tudnak a piacra ellátogatni.

Nagyobb közösségek, melyek munkatársai dolgoznak a piac nyitva tartásának idején, telefonon is megrendelhetik az árut, melyet az üzem kiszállít a helyszínre. Telefon: 06-20-360-9930.

**Szeretettel várják Önöket a téasztavásár munkatársai!**

## Mindenki figyelmébe!

### Megváltozott elérhetőségek

Megszokunk egy telefonszámot, talán meg is tanuljuk, majd jön egy technikai változtatás, s újabbakat kell megtanulnunk. Ráadásul fontos számokat, melyek, mint a táblázat is mutatja 16-ától az új számokon érhetők el.

Tisztelt Ügyfeleink!

A Karcagi Járási Hivatal osztályainak telefonos elérhetőségei 2015. november 16. napjától a következők:

Karcagi Járási Hivatal titkárság	Telefonszám	59/795-137
	FAX szám	59/795-160
Kisújszállási kirendeltség		59/795-223
Kunmadarasi kirendeltség		59/795-165
Kenderesi kirendeltség		59/795-167
Hatósági Osztály		59/795-155
Kormányablak és Okmányirodai Osztály		59/795-158
Építésügyi Osztály		59/795-260
Földhivatali Osztály		59/795-250
Népegészségügyi Osztály	Karcag	59/795-246
	Tiszafüred	59/511-202
Élelmiszerlánc-biztonsági és Allategészségügyi Osztály		30/3700-146 59/795-244
Gyámügyi Osztály		59/795-150
Foglalkoztatási Osztály		59/500-350

## Lakásbetörés - fényes nappal

A múlt héten a Magyar úton két lakásbetörés is történt - tudtuk meg Czako Istvántól, a polgárőrség vezetőjétől. Nem éjszaka jelentek meg a betolakodók, ahogyan ez lenni szokott, hanem nappali fényességnél. Az egyik helyszínről elvittek egy fűkasztát, a másik portáról pedig különféle kőműves szerszámokkal távoztak a betörők.

A polgárőrség kéri a lakosságot, hogy akinek felajánlják az eltulajdonított eszközök valamelyikét, vagy tudnak annak hollétéről, nevük elhallgatásával jelezzék azt a rendőrségnek vagy a polgárőrségnek.

Bizonyára nem egy Kedves Olvasó (is) látta, hogy az elhagyott épületek, az üresen álló házak előbb vagy utóbb, de bontásra kerülnek. No nem azért, mert valaki kérte ezek eltüntetését, hanem a beépített faanyagok, használható szerelvények eltulajdonítása miatt. Nem egy helyen (szocpolos házak-



ról beszélünk) már a tető bontását is megkezdték, s a tetőszerkezet faanyagát talicskával tolják el a helyszínről az elkövetők.

Ez a tendencia főleg a fűtési szezon megindulásával szokott fölerősödni, várható tehát, hogy újabb épületek esnek áldozatul a tűzifát - ily módon - beszerzők körében. A hatóságok fokozott figyelemmel kísérik az elhagyott ingatlanok sorsát, nem tanácsos tehát ezek „látogatása”, szétbontása.

Lapzártánkkor érkezett a hír: megkerültek az eltulajdonított eszközök.

## Nyugdíj-és minimálbér-emelés

Várhatóan 5,5 százalékkal nő jövőre a minimálbér, amely most bruttó 105 ezer forint, az emelés után pedig 110.775,- ra emelkedik.

A nyugdíjak 1,6 százalékkal lehetnek magasabbak január elsejétől - közölte Lázár János, a Miniszterelnökséget vezető miniszter.

A minimálbér-emelés nem csupán azokat érinti, akik ennyit keresnek, hanem azokat is, akik a minimálbérhez kötött ellátást, illetve kedvezményeket kapják. Ilyen a GYED, de a vállalkozók minimális járulékalapja is ehhez kötött.

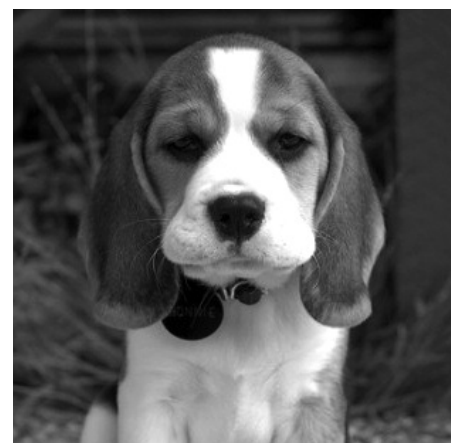
TÉ.

## Tájékoztatás ebtulajdonosoknak

A kötelező veszettség elleni védőoltás, illetve a chip kutyákba történő behelyezése egész évben kérhető.

Munkanapokon a polgármesteri hivattal szembeni parkolóban reggel 8 órától fél kilencig leadható az ott tartózkodó állatorvosnak az oltási könyv, s időpont egyeztetés után megtörténhet a kutyák oltása, illetve chipelése.

dr. Tóth István elérhetősége:  
06/30-935-3924



2015. december 16. (szerda) 8.00-13.00 VÉRADÁS

a Vöröskereszt szervezésében a művelődési házban.

## Értük-Velük – Túl a kötelező tanítás mindennapjain

A helyi általános iskola tantestülete törekszik arra, hogy ne csak a kötelező tananyagot sajátítsák el a gyerekek, hanem a mindennapi élethez szükséges fontos ismereteket, életmódot, magatartásformát is. Ehhez a törekvéshez járul hozzá a tanulási időn kívül megrendezett szerteágazó programsorozat, melyhez a TÁMOP pályázata biztosította az anyagi feltételeket.

A gyerekek nyelvi vetélkedőkön, informatikai szakkörön, egészségnapon, közösségi rendezvényen vettek részt, de bepillantást nyerhettek az agresszió kezelés rejtelmeibe, az egyéni mentorálásba is.

A tantestület nagyon fontosnak tartja, hogy a tanulók kompetenciája fejlődjön, csakúgy, mint környezettudatos magatartásuk, infokommunikációs technológiai ismereteik, de azt is, hogy tökéletesedjen idegen nyelvtudásuk.

Sokat beszélnek napjainkban az egészséges életmódról, a tudatos és modern táplálkozásról, a mozgásról, mint az egészség zálogáról. A Szent Imre iskola tanulói mindezt nagyszerűen fogadták, mondhatni, befogadták az ott hallottakat ismereteik tárházába.

Az esélyegyenlőség megteremtése elengedhetetlenül fontos a gyermeki léleknek. Foglalkozásokkal sikerült a hátrányok ledolgozása, megértőbbek, elfogadóbbak lettek azok, akik részt vettek ilyen jellegű kurzuson.

Nagy sikere volt az Egészségnapnak, illetve a közösségi rendezvénynek, melyek rendhagyó módon a szülők bevonásával történtek. Színes volt a paletta. Vetélkedtek, filmet néztek, sportoltak, előadásokat hallgattak. Megismerkedhettek a Szalay Kiadó könyveivel, de megmérhették vér-



Ékszerkészítők

nyomásukat, cukorszintjüket, fűzhettek gyöngyöt, fonhattak és kóstolhattak egészséges ételeket is.

A könyvtár által szervezett író-olvasó találkozóhoz nagy sikere volt, ahol Kassovits László meseszerző és mesekrónikás



Elkészülni, vigyázz, rajt...

Osztályprogramok is tarkították mindennapjainkat. Voltunk moziban, színházban, kirándultunk Debrecenbe, Budakeszire, Budapestre és Kunhegyesre is. De hulladékgyűjtést is szerveztünk, illetve a végzősöknek üzemlátogatást.

szórakoztatta közönségét. A Mesemaratontra az alsós osztályokon kívül az 5. a osztály is ellátogatott.

Iskolai kereteken belül megemlékeztünk az Aradi vértanúk emléknapjáról valamint az 1956-os forradalomról is. Ez utóbbi városi ünnepségen részt vett tanulóink egy csoportja.

**Bozsó Györgyné**



Mikor eszünk már?



Összecsapás előtt...

## Hitek és tévhitek – Az egyházi iskola két hónapja

2015. szeptember elsejétől városunk általános iskolája kikerült az állami fenntartású intézmények köréből, átvette azt a katolikus egyház. Sokan örültek a változásnak, sokan nem, de voltak, akik tiltakoztak is. Mára lenyugodtak a kedélyek, a tanintézmény működik, minden gond és különösebb bonyodalmak nélkül. Két hónap elteltével kérdeztük Csörögi Gábor hitoktatót arról, milyen változásokat észlel a gyerekek körében.

*Az Ön véleménye szerint mi a különbség az egyházi, illetve az állam által fenntartott általános iskola között?*

- A különbség természetesen nem csupán a külső jegyekben mutatkozik meg. Az egyházi, esetünkben a katolikus iskolában, kötelező a hittan oktatása, az állam által fenntartottban pedig csupán választható tantárgy. Nálunk nyíltan vállalt cél a hit felé történő nevelés, amely megítélésem szerint elengedhetetlen ebben a világban.

Az ember, szabad akaratának birtokában ellent mondhat Istennek, s választhatja a másik utat. De azt tudni kell, s most idézek egy citátumot, miszerint:

**a tett hit nélkül**

**a hit tett nélkül teljesen értelmetlen.**

Az Isten ugyanis számít az emberek munkájára, szorgalmas ténykedésükre, gyerekek esetében pedig a tehetségükhöz mért tanulásra. Tartalmas, tisztességes életet csak az élhet, aki hittel végzi el a rábízott feladatokat.

*Tapasztalható-e valamiféle változás a gyerekek viselkedésében, vagy a két hónap elteltével még korai ez a kérdés?*

- Az, hogy egyházi iskolaként működünk, még nem igazán látszik. Nem egycsapásra oldódik meg minden, a fokozatosság elve kell, hogy érvényesüljön itt is. Nagyon jó, hogy felmenő rendszerben történik az átalakulás, hiszen a kis óvodás gyerekek még sokkal befogadóbbak, mint a kamaszok. Amikor ők már iskolások lesznek, hoznak magukkal olyan muniációt, melynek birtokában sokkal könnyebb lesz velük dolgozni, mint a mostaniakkal, akik messze nem ezt az értékrendet képviselik.

Persze a kis lépések is lépések. A reggeli, úgynevezett napindító, s az utolsó órán elmondott napzáró ima már beépült a mindennapjaikba, már nem találják furcsának, mint a kezdet kezdetén. Elgondolkoztatja őket, hogy kezdéskor, reggel kérjék az Isten segítségét, áldását, s a tanítás befejezésével adjanak hálát. Óhatatlanul arra predesztinálja a gyerekeket, hogy más területen is alkalmazzák a kérést, a hálaadást.

*Készített-e valamiféle felmérést arról, hogy az osztályokban hány százalékot tesz ki a valóban Istenhívó gyermekek száma? Akiknek nem ismeretlen fogalom a keresztelő, a bérmálkozás, az áldozás és más egyházi liturgia?*

- Igen, s nem túlságosan kecsesítő az eredmény. Minimális család az, aki következetesen így nevelte gyermekét, de én ezen nem is lepődtem meg. Kunhegyesi vagyok, s tudom, hogy e térség nagy részben ateista. Örökölték ezt a szellemiséget, hosszú idő óta kialakult az Istentagadás értékrendje, s ez átöröklődött a gyerekekre.

Van egy híres kutató, aki így jellemezte a kun lakosságot: Imádsággal ritkán háborgatja az eget!

*Meglepett, amit hallok Öntől. Értsem úgy, hogy az alapoktól kell felépíteni mindazt, melyet egyes vidékeken, például Kelet-Magyarországon a világ legtermészetesebb dolgának tartanak?*

- Tulajdonképpen igen. Nagyon az elején járunk, de nyugodtan kijelenthetem, hogy ez egy missziós terület. Az iskola pedig egy misszionárius eszköz az előrehaladáshoz. Magam is meglepődtem, hogy az ezoteriát jobban ismerik, mint az egyházat, dacára annak, hogy az bizonyos értelemben véve destruktív. Részigazságokat tartalmaz, amely olyan, mint a félművelt vagy a negyedében művelt ember. Veszélyes, mert ezt tartják autentikus forrásnak.

- De oda már eljutottunk, hogy megfogalmazzák: valami, valaki van ott fent, s ez már egy elbizonytalanodást jelent. Tehát megvan az első lépés, mert már gondolkozik.

- Azt sem tudták a gyerekek, hogy Jézus fogantatásból született, mondhatom, meg is lepődtek ezen a tényen. Itt tartunk, a legesleges elején, innen kell építkeznünk. De ez engem nem keserít el, inkább munkára sarkall. S volt még egy nagy meglepetés számomra, amikor

kiderült, hogy egyes gyerekek horrorfilmet néznek szüleikkel együtt. S ez nem a gyermek hibája.

*Most volt Halottak Napja. Gondolom szóba került, csakúgy, mint a közeledő legszentebb ünnepek egyike, a karácsony.*

- Hát hogyné! Annyi tévhit van a túlvilágról, hogy teljesen megdöbbsentem. De, mint mondtam nem keseredtem el, helyére kell tenni ezeket, s rend lesz a gyerekek fejében.

A karácsony, a húsvét elvesztette szakrális jellegét. Elmondtam, hogy nem azért ünnepelek, hogy megkapjátok a legújabb okos telefont, hanem azért, mert megszületett jászolban a Kis Jézus. Húsvétot pedig azért, mert halottaiból feltámadott, s ez nem az elanyagiasodott világ ünneplése, s nem a csokinyuszúé.

- Az élet egy tanulási folyamat, mindannyian változunk. De azzal tisztában kell lenni, hogy Isten minden teremtményét szereti, még ha el is utasítja Öt, akkor is. Isten minden teremtményét önmagához várja. Ez a megváltás reménye.

- Végezetül a közösség fontosságáról. Ha visszatekintünk látjuk, hogy Ádám és Éva is egy közösség volt. A család is az, s a templomba járók gyülekezete is.

A Jöisten mindenkit egyformán szeret, Töle csak kérni kell, s a kérésre a felelet megadatik. S ez bármikor megtehető, amíg az élet pislákol az emberben.

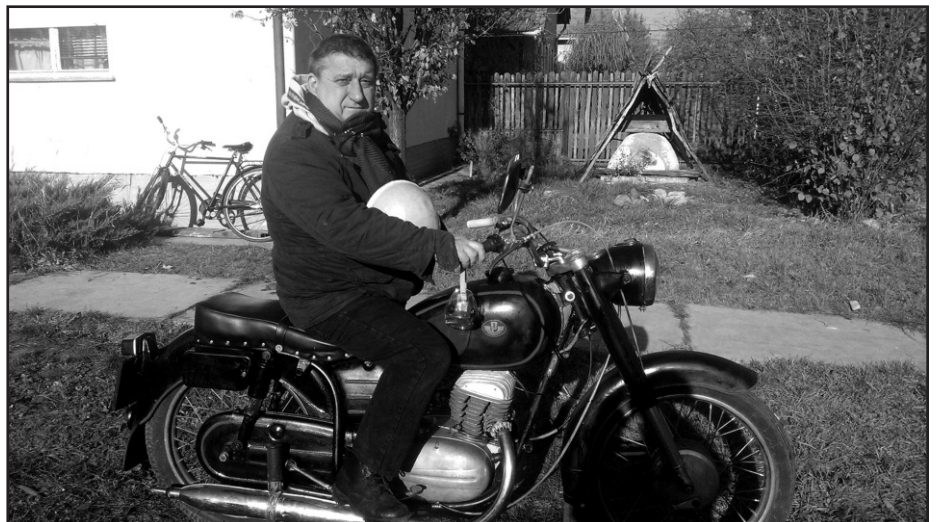
Mert ha jön a vég, az elmúlás, nagyon sokan választják az Isten útját. Aki megadta nekünk a választás szabadságát.

*Köszönöm az interjút.*

**Terebesi Éva**

### Csörögi Gábor, hitoktató

**Fejlesztő pedagógusként dolgozott Kisújszálláson hosszú éveken át. Majd jött egy sugallat, s megérezte mindennapjaiban Isten jelenlétét, melyhez gyerekei is elősegítették. Későn, felnőttként bérmálkozott, ma a gyülekezet oszlopos tagja Nős, két gyermek Édesapja**



## Röviden a Horthy család történetéről II. rész

*Előző lapszámunkban megjelenő, a - Röviden a Horthy család történetéről - című cikk folytatását veheti kézbe a Kedves Olvasó. Kenderes, illetve az ország történetének egyik legkiválóbb famíliájáról ad képet Bodor Tamás írása. Olyan információkkal, melyeket minden művelt embernek ismernie kell, ismernie szükséges. Nekünk, akik itt élünk Horthy Miklós szülőhelyén, kötelességünk emlékének ápolása, az igazság kimondása a kormányzót illetően.*



*Horthy Miklósné született  
jósáshelyi Purgly Magdolna*

Horthy Miklósné, jósáshelyi Purgly Magdolna 1881. június 10-én született egy vidéki földbirtokos családba az Arad közelében található Kürtösön. Édesapja Purgly János több mint 1500 hold föld birtokosa, valamint országgyűlési képviselő, édesanyja Vásárhelyi Ilona volt. Magdolna első unokatestvére a későbbi földművelésügyi miniszternek, Purgly Emilnek.

A véletlennek köszönhetően találkozott egy löversenyen Horthy Miklóssal. A jóképű katonna gyorsan felkeltette a fiatal lány érdeklődését. A vonzalom kölcsönös volt. 1901. július 22-én, Aradon házasodtak össze. Nászútjukat Semmeringen, Ausztriában töltötték.

Ezt követően az ifjú asszony a katonatiszti feleségek életét élte.

Ebben az időben a Horthy család Pulában lakott. Gyermekük – Magda (1902-1918), Paulette (1903-1940), István (1904-1942) és

Miklós (1907-1993) – is itt születtek. 1909 után Horthy a Taurus cirkáló parancsnoka lett és családjával együtt Isztambulba költözött a Boszporusz partjára. Ezt követően 5 évre Bécsbe költöztek. Az I. Világháború idején Horthyné és gyermekei Pulában tartózkodtak. Férjével ritkán találkozott. Horthy a Monarchia összeomlását és elsőszülött gyermekük, Magda halálát követően Bécsben csatlakozott a családhoz és együtt Kenderesre költöztek.

1920. március 1-jét követően a Főméltóságú Asszony a háttérből ugyan, de mindenképpen támogatta férjét a kormányzói teendőket illetően. 1935 után Horthyné gyakrabban megjelent a nyilvánosság előtt, ezzel is próbálta a nemzetet és annak függetlenségét demonstrálni. Amikor egyéb kötelezettségei mellett ideje engedte jótékonyági akciókat szervezett. Támogatta az akkor kiépülő Új-Lipótvárost, amiért annak egy részét - a hálás lakosság- Mag-

dolna-városnak keresztelte. De nem csak a fővárosban jótékonykodott, országszerte szerezett otthonokat és ingyen-konyhákat hozott létre. 1938 után jótékonyági akciókat kezdeményezett a Magyarországhoz újonnan visszatért felvidéki szegények részére. A háború kitörése után gyűjtőakciókat indított az orosz hideghez nem szokott magyar honvédek, s a hazakerült sebesültek megsegítésére, nemegyszer rádiószózatban kérte ehhez a lakosság támogatását. E tevékenységben lelkes segítőtőre talált a családba házasság révén bekerült Horthy Istvánné Edelsheim-Gyulai Ilona grófnőben, akit leányává fogadott.

Állhatatosan ellenállt annak a kísértésnek, hogy megalapítsák a Horthy-dinasztiát. 1940-től folyamatos nyugtalanságban élt. Nem tudott szabadulni attól a félelmétől, hogy férjét megaláztatások közepette távolítják el az ország éléről. Bizalmasai körében gyakran mondta:

„Tiszteletes úton kerültünk hatalomra, az ajtón keresztül, de attól félek az ablakon keresztül fogunk távozni.”

Félelmei beigazolódtak. A Horthy család viszontagságos körülmények között hagyta el a Budai várat 1944. október 17-én.

Ezt követően a bajorországi Weilheimben 4 évig voltak háziörizetben. Ez idő alatt megromlott Magda asszony egészsége. Végül fia, Miklós és menyje, Ilona segítségével jutottak el a portugáliai Estorilba, ahol élete hátralévő éveit családja szerető körében töltötte. 1959 januárjában, rákbetegségben hunyt el. 1993. szeptember 4-én hozták haza a földi maradványait Portugáliából és helyezték örök nyugalomra Kenderesen a családi kriptában.

### Nagybányai Horthy Magda

A kormányzói pár első gyermekeként született 1902. június 5-én Pulában. A sors tragikusan rövidre szabta életét. 1918. október 3-án hunyt el skarlátban.

### Nagybányai Horthy Paulette

Horthy Paulette, 1903. augusztus 11-én született Pulában. Gyermekkori tanulmányait, a kor szokásai szerint nevelőnő és háztartó segítségével folytatta, amit az „Angol Kisasszonyoknál” letett vizsgával zárt. Tizenkilenc éves korában, 1922. április 1-jén házasságot kötött Fáy László jómódú birtokossal. Kapcsolatuk azonban megromlott és néhány évi házasság után elváltak. Paulette tüdőbetegséget kapott, ezért a semmeringi tüdőszanatóriumban töltött hosszabb időt. Ezt követően Egyiptomba uta-



*A Horthy család*

*Folytatás a 8. oldalon*

*Folytatás a 7. oldalról*

zott további gyógykezelésre, de a klímaváltozás sem segített egészségi állapotán. 1930. február 14-én férjhez ment ifjabb Károlyi Gyula grófhhoz. Károlyi figyelmes férj volt és sokat tett beteg feleségéért. A budai hegyekben vásároltak villát, hogy a lehető legkedvezőbb körülményeket biztosítsák neki, és közel lehessen a családnak. Állapota annyira megromlott, hogy életének utolsó évében már fekvő beteg volt és oxigénpótlásra, valamint állandó orvosi ellátásra szorult. 1940. június 26. napján hunyt el. Kenderesen, a családi kriptában helyezték örök nyugalomra.

**Vitéz nagybányai Horthy István**

1904. december 9-én született Pulában. Gyermekkorát szülőhelyén töltötte.

1928-ban szerzett gépészmérnök diplomát a Budapesti Műszaki Egyetemen, majd a Weiss Manfréd gyár repülőmotor osztályán helyezkedett el. A következő évben amerikai tanulmányútra indult és a Ford gyárban dolgozott, először egyszerű munkásként, később tervezőmérnöki beosztásban. Az Egyesült Államokból hazatérve a MÁVAG-nál kapott állást, ahol a tervezőcsoport élén több, nagyszabású fejlesztésben vett részt, például a 424-es gőzmozdonyban. 1934-től 1938-ig vezetője, 1938-tól haláláig vezérigazgatója volt a cégnek. 1940 februárjától a MÁV elnöke. Kinevezésével a magyar kormány hosszú hagyományt tört meg, ugyanis először került a MÁV élére nem vasúti szakember.

A kinevezése évében házasodtak össze gróf. Edelsheim-Gyulai Ilonával 1941. január 17-én pedig megszületett fiuk ifj. nagybányai Horthy István.

1941-ben államtitkárrá nevezték ki. A '40-es évek elején, Horthy Miklós betegeskedése miatt, a politikai elitet nyomasztotta a kormányzói hely utódlásának kérdése. A kormányzóhelyettesi intézmény bevezetéséről szóló 1942. II. törvény cikk elfogadása után 4 nappal közfelkiáltással választották meg Horthy Istvánt kormányzóhelyettesnek (csak a szélsőjobb oldal tiltakozott személye ellen). Az országban a „kiskormányzó” igen nagy népszerűségnek örvendett, angolbarát politikája egyedülálló volt a térségben. Az országot háborúba vivő Bárdossy László miniszterelnök lemondása után, a politikai szövetségesnek számító Kállay Miklóst helyezte miniszterelnöki posztra a kormányzó.

Horthy István 1942-ben tartalékos vadászpilótaként, önként vonult be a keleti frontra. Döntését azzal indokolta, hogy nem érezne magát jogosultnak a hadsereg majdani irányítására háborús tapasztalatok nélkül.

A frontszolgálat alatt felismerte, hogy a németek már elvesztették a háborút. Azt tervezte, hogy hazautazását követően Angliába vagy az USA-ba látogat, hogy kapcsolatai révén előkészítse az ország kiugrását a háborúból.

1942. augusztus 16-án értesítették a 2. Magyar Hadsereg parancsnokát, Jány Gusztáv vezéreztetést, hogy a kormányzóhelyettes szol-



gálati feladatköre megváltozik, azaz Horthy István repülőszolgálatát augusztus 19-én véget ér és ezt követően már csak, mint kormányzóhelyettes lesz jelen a fronton. A visszahívó parancs késéssel érkezett ugyan a frontra, de augusztus 19-én megkapta azt. Ezt a parancsot Csukás Kálmán, vezérkari őrnagy elől eltitolva indult az utolsó bevetésére. A Belgorodi területen fekvő Alekszejevka város közelében, Ilovskoje falunál 1942. augusztus 20-án hajnali 5 óra 7 perckor, röviddel a felszállás után, Héja típusú vadászgépével lezuhant.

Halálának okához sok legendát és találgatást fűztek, melyekre mind a mai napig nem sikerült megerősítő bizonyítékot felmutatni. A kommunista történetírás szerint részegen szállt fel a névnapi ünnepe után, azonban István reformátusként nem augusztus 20-án ünnepelte névnapiját, valamint bajtársai feljegyzései is bizonyítják, hogy frontszolgálat alatt sohasem ivott alkoholt.

Ismertek voltak a Héja vadászgépek rossz repülési tulajdonságai. A gépek nehéz motorjához és légszavarjához rövid törzs tartozott, utólag kaptak kiegészítő páncélozást, emiatt ormeheztek voltak, szűk fordulóból gyakran dugóhúzóba estek. A kormányzóhelyettesek sokat repült, tapasztalt, jó pilóta volt, de szaktudását más, a Héjától nagymértékben eltérő konstrukciójú gépeken szerezte. A katasztrófát követő vizsgálat után holttestét hazahozták, és Kenderesen temették el 1942. augusztus 27-én.

A baleset után a német reakció is rendkívül gyors volt. Horthy István özvegyét, gróf Edelsheim-Gyulai Ilonát a németek Hitler főhadiszállására szállították, ahol a Führer személyesen szeretett volna részvétet nyilvánítani neki. Miután az özvegy nem kívánt találkozni vele, különgéppel szállították haza, Magyarországra. A kormányzóhelyettes halála nagy veszteséget jelentett az ország számára, és elvesztése megkönnyítette a szélsőjobboldal előretörését is.

**Ifj. nagybányai Horthy Miklós**

1907. február 14-én született Pulában. 1925-ben magántanulóként fejezte be a gimnáziumot a pesti piaristáknál, kiváló eredménnyel.

Egyetemi tanulmányait a bécsi Augustineumban, Badenban, majd Budapesten folytatta. Ezt követően elvégezte a keszthelyi Gazdasági Akadémiát. Tanulmányai után részt vett a családi birtokok kezelésében, valamint az Angol-Magyar Bank, majd a Magyar Bank és Kereskedelmi Rt. aligazgatója, majd igazgatója, a Magyar Folyam és Tengerhajózási Rt. vezérigazgatója.

1927. augusztus 4-én Budapesten feleségül vette Károlyi Mária Consuelot, akitől két gyermeke született. 1928-ban Zsófia, 1929-ben pedig Nikolette. Házasságuk hamar megromlott, mely 1930-ban váláshoz vezetett, de a kapcsolatuk békés maradt.

Fiatalon kezdett el sportolni, később több sportágban kitűnt teljesítményével. 1929-ben egy lovaspólo mérkőzésen lóva rálépett a labdára, Miklós leesett a lóról és eszméletét veszítette. A balesetet követően 1 hónapig szanatóriumban kezelték. Ez az eset egész életére kihatott. Időnként fejfájás és kettős látás kínozza, valamint nehézségei voltak a beszéddel. Eltérően a rosszindulatú szöbeszéddel, szellemi képességeit a baleset nem befolyásolta. A balesetet követően felhagyott az aktív sportolással, de számos sportklub- és szövetség vezetésében fontos pozíciót töltött be.

Az 1930-as években hosszabb ideig üzleti úton tartózkodott Afrikában. 1938-ban tanulmányt jelentetett meg Egyiptomról.

Édesapjához és bátyjához, Istvánhoz hasonlóan elítélte a szélsőséges politikát és a német terjeszkedést. Politikai tevékenysége a II. Világháború kitöréséig nem volt jelentős. Kellemes stílusát közéleti és reprezentációs feladatok ellátása terén kamatoztatta.

1939 júliusa és 1942 májusa között Magyarországot brazil nagyköveti tisztségét töltötte be Rio de Janeiróban. Feladata a magyar-brazil gazdasági kapcsolatok bővítése, valamint a dél-amerikai magyarsággal (60-70 ezer fő) való kapcsolattartás volt. 1942. május 2-án, a II. Világháború miatt a magyar-brazil diplomáciai kapcsolatok megszakadtak, ezért Miklós távozni kényszerült az országból. Október 17-én érkezett haza, Magyarországra.

1942 decemberében Jász-Nagykun-Szolnok vármegye felsőházi tagjává választották. Ebben a pozícióban az ipari, később a külügyi bizottság tagja lett 1943 áprilisától. Emellett számos esetben társadalmi megbízatásokat látott el. A Kivándorlási Tanács vezetőségi tagja, valamint a Magyarok Világszövetségének tiszteletbeli elnökségi tagja lett. Gyors katonai kiképzésben vett részt és 1943. október 14-én tartalékos hadnaggyá avatták. Ezt követően a szegedi Hunyadi János honvéd gyalogezred lett a szolgálati helye.

A kormányzat 1944. január 1-jén megbízta ifjabb Horthy Miklóst (a már addig is működő) „Kiugrási Iroda” vezetésével. A kis létszámú iroda hivatalosan a külföldi magyarok hazatelepítésével, valamint a háború után várható gazdasági és társadalmi változások elemzésével foglalkozott. A valóságban a németellenes körökkel és a szövetséges erőkkel való kap-

*Folytatás a 8. oldalról*

csolattartással, valamint német megszállás után a zsidók kormányzói mentesítésével foglalkoztak.

Édesapja, Horthy Miklós kormányzó kiugrási kísérletéről értesülve a német titkosszolgálat 1944. október 15-én kicsalta Miklóst a Budai várból, ahol az Otto Skorzeny vezette kommandó rövid tűzharc után elfogta, majd szőnyegbe csavarva elszállította. Miklós Bécsen keresztül a mauthauseni fogolytáborba került. Zárkája a krematórium fölött, a kínzókamrák mellett volt, így éjjel-nappal a megkínzottak ordítását hallhatta. Emellett - feltehetően a lelki terror fokozásaként - közölték vele, hogy kétél

általi halálra ítélték. Mauthausenben több magyar politikus, többek között Kállay Miklós egykori magyar miniszterelnök is fogolytársa volt. 1945 áprilisában előbb Dachauba, Innsbruckba, végül Niederdorfba szállították. 1945. május 4-én az amerikai csapatok kezére került és Capri szigetén töltött három hónapot őrizetben. Végül 1945 augusztusában, Rómában szabadon bocsátották.

1945 decemberében engedéllyel meglátogatta édesapját, Horthy Miklóst, akit a nürnbergi per során tanúként hallgattak meg. 1947 júniusában kivándorolt Brazíliába, de a politikai szerepvállalástól továbbra is elzárkózott. 1949-ben meggyőzték a mérsékelt irányvonalú Magyar Nemzeti Bizottmány brazíliai

képviselőtények elvállalásáról, ugyanakkor megválasztották az emigrációs Magyar Nemzeti Sportszövetség alelnöki posztjára. A Magyar Nemzeti Bizottmányban betöltött pozíciójáról belső viták következtében 1955-ben lemondott. 1956. december 22-én Edinburghban feleségül vette Hema de Croyt. 1974-ben Palma de Mallorcán telepedtek le. 1976-ban, felesége halála után Miklós Portugáliába költözött. 1993-ban Lisszabonban hunyt el. 1993. szeptember 4-én szállították haza szülei földi maradványaival együtt Portugáliából és helyezték örök nyugalomra Kenderesen, a családi kriptában.

**Bodor Tamás**

# A SZAKISKOLA MINDENNAPJAI

## „HÁT AKKOR SZÜRET”

### *Mi is főztünk Egerben*

**Idén is megrendezésre került Egerben a Szent Lőrinc Vendéglátó és Idegenforgalmi Szakközépiskola, Szakiskola és Kollégium szervezésében a „Hát akkor szüret!” elnevezésű szabadtéri diák főzőverseny.**

Ezen a megmérettetésen szürettel kapcsolatos ételeket kellett készítenie a tanulóknak. A rendezvényre a helyiek mellett olyan városok delegáltak versenyzőket, mint Gyöngyös, Szeged, Tatabánya, Győr, illetve szlovák és cseh iskolákból is érkeztek csapatok. A Kenderesi Mezőgazdasági Szakképző Iskola és Kollégium évek óta megméretteti magát ezen a versenyen, így most sem maradhatott ki az érmekért folyó harcból. Az idei csapat tagjai: Nagy Mercé-



*Pavilonunkban szorgoskodva*



desz, Szentpéteri Kitti, Besenyői Dávid és Bagi Gergő. A tanulókat a versenyre Kerepesi Pál tanár úr készítette fel, kísérő tanárként pedig Hermann Viktor volt jelen.

***A menüsor, melyet tanulóink készítettek el:***

- Disznósajt variációk a szőlős gazda anyére,
- Kunsági töltött káposzta
- Kukoricakása nagymama szilvalekvárjával, vörösboros ciberével.

Gratulálunk!

A versenyen iskolánk bronzérmet szerzett, valamint elhozta a „Legjobb borkorcsolya kupát”. A csapatnak és felkészítő tanárainak szívből gratulálunk!

**Hermann Viktor**

# Egy diák - lengyelországi - naplójából

## Hintóban a fehérorosz határhoz

Diákkoromban (is) sűrűn hallottam, hogy legendás a magyarok és a lengyelek közötti barátság. Gyerekként annyira nem fogtam föl ennek értelmét, most a felnőtt kor küszöbén már megértem ennek tartalmát. Pontosabban megtapasztaltam azt a szívélyességet, melyet a lengyel emberektől kaptam, csaknem két héttel. Fantasztikus volt!

Olyannyira, hogy naplómban rögzítettem a történéseket, ne vessen semmi homályba. Emlékeimet nem fogom feledni, hiszen mélyen belém égett a Lesna Podlaskai „kiruccanás”, melyet köszönök iskolámnak, s köszönök a vendéglátóimnak.

### NAPLÓMBÓL

Október 5-én, reggel fél hétkor indultam el társaimmal Törökszentmiklósról Lengyelországba. Tudtam, hogy nincs közel, de arra nem számítottam, hogy ilyen hosszú lesz az út. Szemlélttem a csodaszép tájakat, az őszi fényeket, de mint tudjuk, ilyen tájban hamar leszáll az este, korán sötétedik. De, semmi nem tart örökké, az utazás sem, így eléggé későn megérkeztünk LESNA PODLASKÁBA. Egy kolégiumban kaptunk szálláshelyet, s természetesen finom vacsorát. Hatalmas alvás következett, ahogy elfoglaltam a számomra kijelölt szobát.

Kedden reggel viszonylag hamar ébredtem, kaja után megindultunk JANOWBA, abba a lovardába, amely a későbbiekben is nagy szerepet töltött be minden napjainkban. Itt az igazgató asszony várt bennünket, s megmutatta azt a birodalmat, ahol kedvenc állataink élnek. A délelőtt a pacik társaságában telt, délután szabadon jöhettünk, mehettünk. Alkalmam nyílt arra, hogy utánanézzek, hol is vagyok, vagyunk valójában.

LESNA PODLASKA, magyar fordításban azt jelenti: a podlaskai erdőben. BIALA Podlaskától észak-nyugatra, közel a fehérorosz határhoz, fákkal, folyóval erdővel körbeölelve. A táj festői, a nyugalom utánozhatatlan. A legenda szerint járt

itt az orosz cár is, de itt született John Michalovicz, lengyel nemzeti hős, aki 1863-ban harcolt a bécsi csatában. Ebből a térségből került ki híres színész, festő, de számtalan közéleti ember is.

A közelben egy csodálatosan szép és rendben tartott templom áll, amely a Szűz Mária Születése nevet viseli. Későbarokk



stílusban épült. Érdekessége, hogy az orosz megszállás alatt titokban itt tartották az emberek a katolikus esküvőket. Nem messze egy gyönyörű kápolna, amely 1718-20 között épült.

Szerda. A napot ismét a lovardában kezdtém. Nagyon érdekes volt, hiszen egy másik ország, másik kultúrkör eszközeivel ismerkedhettem meg, nevezetesen a lószerszámokkal, hámokkal. Ezek rendbetételénél segédkeztem. Hamar elröppent az idő, visszamentünk szálláshelyünkre, s szabad program keretében megismerkedhettünk sok lengyel diáktársunkkal. Az este eljöttével nagyon jól aludtam.

Csütörtökön reggel ennek ellenére kissé „megviselt” a koránkelés. A program sem volt igazán lélekemelő, bár igen hasznos és szükségesnek is bizonyult a lovarda ablakainak megtisztítása. Majd jött a meglepetés, a lovak körmölése. Először csak néztem, majd tevékenyen részt is vettem ebben, melyet nagyon élveztem. Megebédelttem, s csoportosan egy lengyel gazda farmjára látogattunk el, bocinézőbe. Gyönyörű, kedves állatok voltak, néztük, meny-



nyiben tér el a magyar állattartás lengyel barátainkétól.

Péntek. A hét vége meghozta a fáradtságot. De, mint mindig, nagy örömmel mentem a lovardába, ahol nem a szépséges négy lábúakkal való foglalatosság volt a főszerep, a „kötelező” simogatásokon túl. Az istálló körüli parkot hoztuk rendbe. De ma is volt meglepetés, hiszen egy vemhességi vizsgálat szemléltető lehetünk. Egy paci-anyukát diagnosztizáltak, hála Istennek, minden rendben volt vele.

Céklalevest ettünk, amely köztudottan egy nemzeti étele a lengyeleknek, ez volt az ebéd első fogása. A csapatot kirándulással lepték meg, Zaborekbe látogattunk, ahol felújított parasztházakat néztünk meg. Gyönyörűek voltak. A letúnt idők ereklyéi, melyet a lengyel utókor ápol, s melyre oly büszke.

Itt áll egy fantasztikus szélmalom, amely már nem használja ki az ingyen energiát, nem rendeltetésének megfelelő „munkát végez”. Belsejét vendégfogadóvá alakították, hatalmas ötlettel.

Szombat. Végre itt a pihenés, a nyújtózás ideje. Reggeli, majd irány Biola. Városnézés, vásárlás, séta. Délután sem volt kötött foglalkozás, takarítottam egy kicsit, s pihentem egész délután.

Vasárnap. Szemle a helyi piacon. Kapható volt, mi szem, száznak ingere. A piac ott is olyan, mint Magyarországon, mégis más. Valahogyan megfogalmazhatatlanul más....

Hétfő. Vége a könnyed pihis napoknak, ismét a hétköznapiak következnek. A nyolc óra már a lovardában talált bennünket, ahol hintókat takarítottunk, s ápoltuk a használatban lévő lószerszámokat.

Délután sertésstelepi látogatáson vettünk részt. A sok szép malacka vígan ugrándozott, még nem tudták, hogy 3 hónapig lakhatnak csak itt, addig tarthat a nagy örömködés. A koleszban lengyel diákokkal diskuráltunk, majd szép hosszú alvászat következett.

Folytatás 11. oldalon



Folytatás 10. oldalon

Kedd. Méneslátogatással kezdtük a napot, majd a két istálló közötti rész gereblyézése következett. Sietnünk kellett, ugyanis lengyel diáktársaink műsorral készültek köszönteni bennünket. Majd megmutatták iskolájukat, tantermeiket, elmesélték, hogy hol és milyen órákat hallgatnak, de megnézhattuk a műhelyeiket is.



Szerda. A lovarda parkjának rendbetételével kezdtük a napot. Levezetéként egy sportcsarnokot szemléltünk, ahol lengyel diáktársaink hatalmas sportéletet élnek. A térség egyébként erről (is) híres.

Később egy telepre sétáltunk át, ahol felújított mezőgazdasági gépek sorakoztak példás rendben. A tulaj a földjére is kivitt bennünket, s akinek kedve volt munkagéppel „utazgatni” azt egy-két körre elvitte magával. Jó fej volt.

Csütörtök. Fantasztikus, parádés látványban volt részünk, tenyészszelemlén. Csoportokra osztva vezették föl a csődöröket, a kancákat, csikókat, majd jöttek a lógyerekek a lómamájukkal. Gyönyörűek voltak. Finom ebédet kaptunk, majd a gólyák avatója következett. Ezek után kisebb discót csaptunk.



Péntek. Lengyel diáktársaink lovagoltak, gyakorlatoztak. Később kicsit gereblyéztünk, majd hintóba szálltunk. Elinđultunk a lengyel-fehérorosz határhoz, kimondhatatlanul szép helyeken járva. Fantasztikus volt.

Szombat. Elérkezett az utolsó nap. Nagyon hamar elszalad a két hét, jóformán észre sem vettem. Pakolás, búcsú, magunk mögött hagyva lengyel barátainkat. Nagyon szívesen maradtam volna még!

Köszönöm a lehetőséget saját iskolámnak, s köszönöm a befogadó lengyel barátainknak.

Fiák Flóra

## Főszerepben az állatok!

**Az idén először emlékeztünk meg a Kenderesi Mezőgazdasági Szakképző Iskola és Kollégiumban az Állatok Világnapjáról és reméljük, hogy minden évben sor kerül majd erre.**

Az iskola területén működő Minifarm, az itt élő állatok, a róluk való gondoskodást, az általuk termelt termékek ihlették a gondolatot, hogy meg kell emlékeznünk erről a jeles napról.

Az Állatok Világnapját 1931 óta ünnepelik minden évben október 4-én. Ez a nap Assisi Szent Ferenc, az állatok védőszentje halálának napja. A rendalapító Ferenc a legenda szerint nem csak értette az állatok nyelvét, hanem társalogni is képes volt velük. Hitvallása az volt, hogy mindent szeretnünk kell, ami körülvesz minket, legyen az élő vagy élettelen.

Elsődleges célunk az volt, hogy minél többen felismerjék, hogy az állatok boldogabbá, szebbé teszik életünket. A megemlékezéssel a gyerekek figyelmét szertettük volna felhívni a környezetünkben élő állatokra, akik védelmet és gondoskodást igényelnek; gazdasági haszonállatainkra, akik minket szolgálnak termékekkel.

A rendezvény egy része az állatvédelemről szólt, szó esett azokról a veszélyeztetett állatokról, amelyekből már nagyon kevés él a Földön és amelyekre nagyon vigyáznunk kell.

Bemutattuk házi kedvenceink közül nemzeti kincseinket a 9 magyar kutyafaj-

tát. Örömmel tapasztaltam, hogy a legtöbb gyerek ismeri ezeket a fajtákat. Megismerhették a gyerekek az egyik legkedveltebb magyar vadászkutya fajtát, a drótszőrű magyar vizslát és megnézhatték, hogy hogyan dolgozik egy „drótos” munkában, vadászatokon. Nagy élmény volt látni, hogy szeretik a kutyákat és érdeklőket a bemutató.

A tanulók segítségével bemutattuk a farmon élő különböző fajú és fajtájú állatokat. Láthattunk egy kis lovas bemutatót az egyik lovász tanuló és az iskola csodaszép fedező ménje jóvoltából.

Testközelből megismerhették a tejelő típusú szarvasmarhát, amelynek tejét meg is lehetett kóstolni és összehasonlítani a bolti, dobozos tejjel.

Nem várt sikert aratott a kecsketejből készült gomolya és sajt kóstolása, nagy örömmel ízlelte mindenki a főtt fúrjtóját, a lóhúsból készült kolbászt. Lehetett simogatni bárányt, tehenet, nyulat, fúrjet.

Intézményünk, ha kicsit sajátos megközelítésből is, de méltóképpen emlékezett meg az Állatok Világnapjáról és lefektette alapjait a megemlékezés iskolai hagyományainak.

Rendezvényünkkel üzenjük mindenkinek: október 4-én, az Állatok Világnapján és az év egészében éljünk úgy, hogy a természettel, környezetünkkel, az abban található más fajú élőlényekkel való kapcsolatkor megtaláljuk a humánus normát.

**Felelős állattartást a mindennapokban!**



„Drótosok” munkában

## A városi rendezvények novemberben és decemberben



### KÉZIMUNKA KLUB

2015. november 17-én (kedd)  
14.00 órakor a Városi  
Könyvtárban tartjuk  
következő foglalkozásunkat.  
*Minden érdeklődőt  
szeretettel várunk!*

2015. november 21.  
(szombat) 11 órától  
a Kenderesi Kossuth Lajos  
Hagyományörző Nyugdíjas Klub  
**Katalin-napi bálja**  
a művelődési házban.

2015. november 27-én (péntek)  
a Kenderes 2006.  
Mezőgazdasági Kft.  
**ÉVZÁRÓ VACSORÁJA**  
a művelődési házban.

2015. december 5-én  
(szombat)  
a Mozgáskorlátozott Egyesület  
kenderesi csoportjának  
**KARÁCSONYI  
ÜNNEPSÉGE**  
a művelődési házban.

2015. december 18. (péntek)  
a Kenderesi Mezőgazdasági  
Szakképző Iskola  
**SZALAGAVATÓ**  
**bálja**  
a művelődési házban.



2015. november 13. (péntek)  
21.00 – 03.00 óráig

### RETRO – PARTY

a művelődési házban.  
A '80-as '90-es évek legnagyobb  
slágereivel!

**DJ: Csáthy Zoltán**

Belépődíj: 500 Ft/fő

Belépés kizárólag 16 éves kor felett  
lehetséges, melyet személyi  
okmánnal igazolni szükséges!  
A rendezvényen büfé üzemel.

Tájékoztatjuk Kedves  
Olvasóinkat, hogy  
a decemberi lapban  
megtalálhatják a - szokásos -  
kihajthatós 2016-os naptárt.

2015. december 4. (péntek) 10 óra  
a Liliom Óvoda és Egységes  
Óvoda, Bölcsőde  
**Mikulás – váró műsora**  
a művelődési házban.

2015. december 12. (szombat)  
a Roma Nemzetiségi Önkormányzat  
**KARÁCSONYI  
ÜNNEPSÉGE**  
a művelődési házban.

2015. december 14. (hétfő)  
a Kossuth Lajos Hagyományörző  
Nyugdíjas Klub  
**Karácsonyi ünnepsége**  
a művelődési házban.

### BABA–MAMA KLUB

2015. december 4-én (péntek)  
10.00 órakor, a Városi  
Könyvtárban tartjuk  
MIKULÁSVÁRÓ játékos  
foglalkozásunkat.  
*Szeretettel várjuk az anyukákat  
és gyermekeiket!*



Kenderesen 2015. dec. 5-én szombaton

**„Házhoz megy  
a Mikulás  
és krampusza!”**



A szolgáltatás ára: 2000 Ft/család  
Jelentkezni lehet:  
a 06-59/328-141-es telefonszámon  
vagy személyesen a művelődési ház  
irodájában dec. 2 – ig (szerda)!

2015. december 19. (szombat)  
**Mindenki Karácsonya és  
Karácsonyi Gálaműsor**  
a művelődési házban.  
(Részletes információkat a következő  
lapszámban közlünk.)

